

Enkeltes Stilling i Menigheden. Det var ogsaa mærkeligt at høre, hvorledes det høitærede Medlem for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) talte om Initiativet, om hvilket den høitærede Minister bemærkede, at det dog kunde stille sig tvivlsomt — jeg siger, at det var en mærkelig Maade, hvorpaa den høitærede Rigsdagsmand omtalte det, idet han medtog kun Halvdelen af de Indvendinger, som vare fremsførte imod Forslaget, nemlig mod den Bestemmelse; at naar en i Kirkeaadet afgjort Sag udtræver Stadfæstelse ved Lov, saa bliver Kirkeaadets Beslutning at forelægge Rigsdagen ved et Lovforslag, som gaaer ud paa, at der tillægges Beslutningen Lovskraft (En Stemme: Initiativet er der!) Det skal jeg strax komme til — det er det, som den høitærede Folkethingmand tog med, men han glemte aldeles, at Ingen kan komme med et dertil sigtende Forslag — saafremt at dette Udcast bliver til Lov — Ingen kan i det danske Folkething eller i det danske Landsting indbringe et Forslag om kirkelige Sager, hvorom der her nærmest er Tale, med mindre han isorveien har forelagt Spørgsmaalet for Kirkeaadet, og det dertil har givet sit Samtykke. Derfor var det, at jeg sidste Gang paastod, at den Ret, som jeg og ethvert Medlem af Thinget nu har til at indbringe Forslag, for Eftertiden vilde blive indskrænket; thi det er aabendbart, at man lider Indskrænkning i den, ikke med Hensyn til Omfanget, men med Hensyn til Graden. Det er utvivlsomt, at, hvis nærværende Forslag ophøies til Lov, saa vil

man ikke i den Grad have Initiativet, som man nu har det, saa vil man være indskrænket i sin grundlovmæssige Ret. Jeg tilføiede dog udtrykkeligt, at jeg ikke kalder Forslaget grundlovstridigt. Hvis der samtidig med dette Lovforslag var, saaledes som det er blevet udtalet af den høitærede Formand, blevet forelagt et Forslag til at forandre den paagjældende Paragraph i Grundloven paa grundlovmæssig Maade, da havde Sagen været i sin Orden, saa havde man vidst, hvad der meentes, men her foreslaaes en Forholdsregel, ved hvilken man til en vis Grad indskrænkes i sin grundlovmæssige Ret. Dette angaaende Initiativet.

Den samme høitærede Rigsdagsmand gjorde dernæst et i mine Tanker uheldigt Forslag paa at vise os, hvorledes Lovens § 3 kunde være meent; jeg troer nu rigtignok, at naar man ikke kan fremsføre andre Exempler end Exemplet om Oversættelsen af det gamle Testamente — det om Psalmebogen var noget bedre, uagtet jeg heller ikke synes, at det havde Meget paa sig —, saa kan man ikke gavne den Sag, man vil forsvare. En Oversættelse fra det gamle Testamente er en af de Sager, hvor det forekommer mig klart, at den ikke kan overdrages til et Kirkeraad. Lad det aldrig komme dertil, at ikke Videnskaberne Dyrkere ere Oversættere af det gamle Testamente, men en Samling af Lægmand, som ikke kunne et Ord Hebraisk, i Forbindelse med Præster, som kunne meget lidt Hebraisk.